10/04/2022

Μνημόσυνο για τους μαρτυρικώς πεσόντες Κουλακιώτες κατά το 1822 στη Χαλάστρα Θεσσαλονίκης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Ε΄ Κυριακή των Νηστειών 10 Απριλίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννου των Κουλακιωτών στη Χαλάστρα.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, με την ευκαιρία του εορτασμού των 200 ετών από την επανάσταση, τελέστηκε μνημόσυνο για τους μαρτυρικώς πεσόντες Κουλακιώτες, τους οποίους έσφαξε ο Λουμπούτ πασάς τη Μεγάλη Παρασκευή του 1822 στην Κουλακιά (σημερινή Χαλάστρα) στο διάβα του με κατεύθυνση την ηρωική Νάουσα και σκοπό την ολοκληρωτικής της καταστροφή.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Δύνασθε πιεῖν τό πο-τήριον ὅ ἐγώ πίνω καί τό βάπτισμα ὅ ἐγώ βα-πτί-ζομαι βαπτισθῆναι;»

Πλησιάζουμε πρός τή Μεγάλη Ἑβδομάδα καί τό πά-θος τοῦ Κυρίου μας καί ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς προε-τοιμάζει μέ τό σημερινό εὐαγγε-λικό ἀνάγνωσμα γιά τά μεγάλα καί κοσμοσωτήρια γεγονότα τά ὁποῖα καλούμεθα νά ζήσουμε. Μᾶς προετοιμάζει μέ τρό-πο ἀνάλογο μέ αὐτόν μέ τόν ὁποῖο προετοίμαζε καί ὁ Χριστός τούς μα-θητές του, πρίν ἀπό τό πάθος του, καί συγχρόνως μᾶς ἐφιστᾶ τήν προσοχή γιά νά μήν ὑποκύψουμε στόν πειρασμό στόν ὁποῖο ὑπέπε-σαν οἱ δύο μαθητές του. Διότι, ἐνῶ ὁ διδάσκαλός του τούς ἔλεγε τί ἐπρόκειτο νά συμβεῖ καί τί ἐπρό-κειτο νά ὑπομείνει γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης, δύο ἀπό τούς πιό στενούς του μαθητές, ζητοῦν νά τούς ὑποσχεθεῖ ὅτι, ὅταν θά ἔρθει στή δόξα του, αὐτοί θά καθήσουν δίπλα του.

Οἱ δύο μαθητές δέν εἶχαν λάβει ἀκόμη τή χά--ρη τοῦ ἁγίου Πνεύ-μα-τος, καί γι᾽ αὐτό δέν μποροῦσαν νά κατανοήσουν τό νόημα τῶν λόγων τοῦ διδασκάλου τους, καί ἔτσι ἀντέδρασαν, θά λέγαμε, μέ κοσμικό τρόπο στά λεγόμενα τοῦ Χρι-στοῦ. Ἡ ἀπάντη-σή του ὅμως προσπαθεῖ νά τούς ἐπαναφέρει στήν πραγματικότητα. «Δύ-να-σθε πιεῖν τό πο-τή-ριον ὅ ἐγώ πίνω καί τό βάπτισμα ὅ ἐγώ βα-πτί-ζομαι βαπτισθῆναι;» Μπορεῖτε νά πιεῖτε τό ποτήριο πού πίνω ἐγώ καί νά βαπτισθεῖτε τό βάπτισμα πού βαπτίζο-μαι; ρωτᾶ ὁ Χριστός, ἐν---νοώντας τό πικρό πο-τήριο τῆς ὀδύνης καί τοῦ πόνου καί τό βά-πτι-σμα τοῦ αἵματος καί τοῦ μαρτυρίου τό ὁποῖο θά λάμ-βα-νε μέ τή σταύ-ρωσή του.

Οἱ μαθητές του νόμιζαν ὅτι ἡ ἀγά-πη πού ἔδειξαν στό πρό-σωπό του, ἀκολουθώντας τον ἐπί τρία χρόνια, ἦταν ἀρ--κετή γιά νά τούς ἐξα-σ-φα-λί-σει μία προνομιακή θέση δίπλα στόν οὐ-ρά-νιο θρό-νο τοῦ Κυρίου, καί γι᾽ αὐτό τή ζητοῦν μέ τόν ἴδιο τρόπο πού καί ἐμεῖς ζητοῦμε πολλές φορές ἀπό διά-φορα ὑψηλά πρόσωπα νά μᾶς ἐξασφαλίσουν μία πλεονεκτική θέ-ση κοντά τους, χωρίς νά σκε-φτό-μαστε ἐάν δια-θέ---τουμε τά ἀπαι-τού-με-να προσόντα γι᾽ αὐτήν.

Τό ἐρώτημα τοῦ Ἰησοῦ πρός τούς μαθητές του δέν ἀπαντᾶ μόνο ἔμ-με-σα σ᾽ αὐτούς, ἀλλά δίνει μία ἀπά-ντηση καί σέ ὅ-λους ἐμᾶς γιά τά κρι-τή-ρια τοῦ Θεοῦ. Γιατί καί ἐμεῖς πολ-λές φορές πι-στεύ-ουμε, κάτι ἀνά-λο-γο μέ αὐτό πού πί-στευ-αν

οἱ μαθητές του. Νο-μί-ζουμε ὅτι ἡ πί-στη στόν Χριστό εἶναι κάτι ἁπλό καί εὔκολο, πού ἐξαντλεῖται σέ μία ἐπι-φανειακή θρησκευτι-κό-τητα, πού ἀρκεῖται σέ πρά-ξεις τυπικῆς εὐσε-βεί-ας, πού συχνά ἀνα-μι--γνύετ-αι καί μέ στοι-χεῖα πού δέν ἔχουν κα-μία σχέση μέ τόν χρι-στιανισμό. Νομίζουμε ὅτι ἡ πίστη εἶναι ἕνας τρόπος γιά νά περά-σου-με αὐτή τή ζωή ἄνετα ἔχοντας τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ζωή τοῦ ἀ-λη-θινοῦ χριστιανοῦ προϋ-ποθέ-τει ὅμως καί τόν πόνο καί τή θλίψη. «Ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε ἀλ-λά θαρ-σεῖτε, ἐγώ νενί-κηκα τόν κόσμον», μᾶς προ-ει-δοποιεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός.

Θλίψη καί πόνος εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο δοκιμάζεται ἡ γνησιό-τητα τῆς πίστε-ώς μας, εἶναι ὁ τρό-πος μέ τόν ὁποῖο δοκιμά-ζε-ται ἡ στα-θερότητα καί ἡ ἀντοχή της, εἶναι ἡ δική μας δη-λαδή συμμε-το-χή στό πά--θος τοῦ Κυρίου, γιά τήν ὁποία κάνει σήμερα λόγο ὁ Χρι-στός στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Καί τό βλέπουμε αὐτό καί στή ζωή καί τό μαρτύριο τοῦ ἑορταζο-μέ-νου σήμερα ἁγίου πατριάρχου Κων-σταντινουπόλεως, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε΄, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο δοκίμασε ἄπειρες θλίψεις καί ἐξορίες καί ὀδύνες στή ζωή του, ἀλλά καί ὑπέμεινε τελικά ἕνα ἐπώδυνο μαρτύριο καί χάρη τῆς πίστεως στόν Χριστό καί ἀπό ἀγάπη γιά τό σκλαβωμένο Γένος τῶν Ἑλλήνων.

Γι᾽ αὐτό καί θά πρέπει καί ἐμεῖς, ὅταν ἀντιμετωπίζουμε θλίψη ἤ πόνο νά τά ἀντιμετωπίζουμε μέ ὑπο-μονή καί ταπεινοφροσύνη, διό---τι δέν μᾶς δημιουρ-γοῦν δι-καιώ-μα-τα καί δέν δικαιολογοῦν ἀπαι-τή-σεις ἀπό μέρους μας ἐνώπιον του Θεοῦ. Ὁ Θεός μᾶς κρίνει μέ εὐ-σπλαγ-χνία καί ἀγά-πη, ἀλλά κυρί-ως μέ δι-καιοσύνη, καί οἱ ὁποι-εσ-δή-ποτε πράξεις μας, τά ὅποια καλά μας ἔργα, οἱ ὅποιες ἀρετές μας δέν δικαιολογοῦν ἀπαιτήσεις ἀπέναντι στόν Θεό, σάν αὐτές πού ἐξέφρα-σαν στό ση-μερινό εὐαγγελικό ἀνά-γνω-σμα ἐν ἀγνοίᾳ τους οἱ δύο μαθητές τοῦ Κυρίου.

Ἐμεῖς θά πρέπει νά ζοῦ-με πάντοτε σύμφω-να μέ τό θέλημά του, ὑπομέ-νοντας μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στήν πρόνοιά του ὅ,τι καί ἐάν ἀντιμετωπίσουμε στή ζωή μας, καί νά ἀφήνουμε στά χέρια του καί τό παρόν καί τό μέλλον μας, γιατί Ἐ-κεῖνος ἐν-διαφέρεται γιά ἐμᾶς πε-ρισ-σότερο ἀπό ὅ,τι μπο-ροῦμε νά φα-ντα--σθοῦμε καί ἐνεργεῖ πάντο-τε μέ κριτήριο τό ἀληθινό καί αἰώνιο συμ-φέρον μας. Ἐνεργεῖ τά πάντα κινούμενος ἀπό ἀγάπη γιά μᾶς, ἀπό τήν ἀγάπη πού τόν ἔφε-ρε μέχρι τοῦ Σταυ-ροῦ καί τοῦ θανάτου, γιά νά ἐξασ-φαλίσει καί σέ μᾶς τή βασιλεία τῶν οὐ-ρα-νῶν, τήν ὁποία ἐξαρτᾶται ἀπό τή δική μας προσπάθεια νά κερδίσουμε. Πάντοτε μέ ὑπομονή σέ ὅλες τίς θλίψεις, σέ ὅλες τίς δοκιμασίες, ὅπως ἔκαναν οἱ πρόγονοί μας. Ἑορτάζουμε φέτος τά 200 χρόνια ἀπό τήν ἐπανάσταση, ἀλλά καί τοῦ μαρτυρίου τῶν Κουλακιωτῶν, τούς ὁποίους ἐσφαγίασε ὁ Λουμπούτ πασάς περνώντας ἀπό ἐδῶ, ἀπό τήν Κουλακιά. Γιατί; Γιατί ἦσαν Ἕλληνες ἤ γιατί

ἦσαν στήν ἐκκλησία ἤ γιατί προσηύχοντο στόν Χριστό. Ἐμεῖς νά ζητοῦμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, νά ζητοῦμε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Ἐκεῖνος θά δώσει κατά τήν καρδίαν ὅλων μας.

Δείτε περισσότερες ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΔΩ